

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СФЕРИ БЛАГОУСТРОЮ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ УКРАЇНИ

О. І. СЛАВУТА, ст. викл.
Н. М. МАТВЄЄВА, канд. екон. наук, доц.
*Харківський національний університет міського
господарства ім. О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
boderad@ukr.net*

Благоустрій населених пунктів відіграє важливу роль у життєдіяльності населення і розвитку місцевої економіки. Вагомим фактором зовнішнього середовища є ефективність державного регулювання, процеси і зміни у якому можуть неоднозначно впливати на внутрішнє середовище цієї сфери [1].

Організація благоустрою населених пунктів покладена на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування і ґрунтується на розробці і затвердженні низки нормативно-правових актів: програма благоустрою, план заходів з благоустрою, програма розвитку та збереження зелених зон, правила благоустрою, схема санітарної очистки, правила утримання домашніх тварин.

За даними 2016р. [2] найгірша ситуація склалась із програмою розвитку та збереження зелених зон – її було розроблено у 8,1% з 27711 населених пунктів України; правила утримання домашніх тварин – 16%; програми з благоустрою – 21%; схеми санітарної очистки – 37%; плани заходів з благоустрою – 39%.

Найкраща ситуація склалась із наявністю правил благоустрою населених пунктів, яких затверджено у 48,5% населених пунктів. В середньому з 2009 р. забезпеченість місцевими нормативно-правовими актами щороку збільшувалась на 10-15% [3], що демонструє повільну тенденцію до забезпечення виконання законодавства у цій сфері. Негативно на існуючий стан нормативно-правового забезпечення впливає те, що досі не затверджено «Типові правила благоустрою території населеного пункту». Існуючий проект цього документу має ряд суттєвих недоліків, серед яких можна зазначити такі:

- документ містить значну кількість відсильних норм, частка яких розроблені на виконання законодавчих актів, що станом на сьогодні втратили чинність;
- зміст проекту Типових правил потребує впорядкованості, оскільки містить частину положень, які дублюються;
- зазначений документ містить невизначені терміни на кшталт «необхідна кількість»;
- розділ III передбачає визначення порядку здійснення благоустрою та утримання територій об'єктів благоустрою, а натомість містить у своїй більшості посилання на інші нормативно-правові акти.

Виправлення зазначених недоліків дозволить підвищити практичну цінність Типових правил та удосконалити систему організації благоустрою населених пунктів України.

Список використаних джерел:

1. Бурак О. М. Турбулентність середовища функціонування підприємств благоустрою / О. М. Бурак // Бізнес адміністрування в умовах турбулентної економіки: Матеріали II міжнародної науково-практичної інтернет-конференції. – Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2016. – С. 41–42.
2. Аналіз стану виконання вимог Закону України «Про благоустрій населених пунктів» за 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/zhkh/terretory/analiz-stanu-vikonannya-vimog-zakonu-ukrayini-pro-blagoustriy-naselenih-punktiv-za-2016-rik/>.
3. Ігнатенко О. П. Державне регулювання сфери благоустрою населених пунктів : дис. ... д-ра наук з держ. управ. : 25.00.02 / Олександр Павлович Ігнатенко. – Київ, 2016. – 471 с.

АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ ПОХОВАННЯ І НАДАННЯ РИТУАЛЬНИХ ПОСЛУГ

О. М. БУРАК канд. екон. наук, доц.
Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
Olena.Burak@kname.edu.ua

Функціонування ритуальної сфери – це не тільки простір релігійних питань, але і суттєва містобудівна, екологічна і економічна проблема.

Відповідно до норм закону[2] на всіх типах кладовищ в Україні поховання може здійснюватися шляхом: закопування в могилі труни з тілом померлого; спалювання в крематорії труни з тілом померлого та закопування в могилі чи розміщення в колумбарній ніші урни з прахом померлого; розвіювання праху померлого. З урахуванням етнічних, релігійних чи культурних традицій поховання померлих може здійснюватися іншим способом з дотриманням чинних вимог санітарних норм і правил.

На благоустрій місць поховань протягом 2016 р. органами місцевого самоврядування в Україні виділено 193 млн. грн., що на 31% більше порівняно з 2015 роком[3]. На даний час в населених пунктах України існує необхідність в будівництві 540 місць поховань, при цьому поховано шляхом кремації 24 тис. померлих особи, що складає лише 4% від загальної кількості похованих померлих. Поховання шляхом кремації здійснюються лише у містах Києві, Одесі та Харкові, де функціонують крематорії [3].

В населених пунктах Одеської області поховано шляхом кремації понад 4 тис. осіб, що становить лише 13% від загальної кількості похованих, та існує потреба у будівництві 21 нових місць поховань; в населених пунктах Харківської області поховано шляхом кремації 8 тис. осіб, що становить лише 22% від загальної кількості похованих, та існує потреба у будівництві 46 нових місць поховань; у місті Києві поховано шляхом кремації 13 тис. осіб, що